Parlament Europejski
2024–2029

Komisja Kontroli Budżetowej

2025/0802(NLE)

3/4/2025.

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie nominacji Ivany Maletić na członkinię Trybunału Obrachunkowego
(C10-0049/2025 – 2025/0802(NLE))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawca: Ondřej Knotek

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS IVANY MALETIĆ 4

ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI IVANY MALETIĆ NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU 7

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Ivany Maletić na członkinię Trybunału Obrachunkowego (C10-0049/2025 – 2025/0802(NLE))

(Konsultacja)

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 286 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C10-0049/2025),

– uwzględniając art. 133 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A10-0000/2025),

A. mając na uwadze, że pismem z 14 marca 2025 r. Rada wystąpiła o opinię Parlamentu Europejskiego w sprawie powołania Ivany Maletić na stanowisko członka Trybunału Obrachunkowego;

B. mając na uwadze, że w związku z tym Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu oceniła kwalifikacje kandydatki, zwłaszcza pod kątem wymogów określonych w art. 286 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w ramach procesu oceny komisja otrzymała życiorys Ivany Maletić, jak również odpowiedzi na przedstawione jej w kwestionariuszu pytania;

C. mając na uwadze, że następnie komisja 14 maja 2025 r. wysłuchała Ivanę Maletić, która wygłosiła oświadczenie wstępne i odpowiedziała na pytania członków komisji;

1. wydaje pozytywną/negatywną opinię w sprawie propozycji Rady dotyczącej powołania Ivany Maletić na członkinię Trybunału Obrachunkowego;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji Radzie oraz do wglądu Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również pozostałym instytucjom Unii Europejskiej i organom kontroli w państwach członkowskich.

ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS IVANY MALETIĆ

Ivana MALETIĆ

Wykształcenie:

Doktorantka na Wydziale Ekonomii Uniwersytetu w Rijece (Chorwacja)

2012
Magister rachunkowości, audytu i finansów, Wydział Biznesu i Ekonomii, Uniwersytet w Zagrzebiu (Chorwacja)

2004–2006
Dyplomowany księgowy i biegły rewident sektora publicznego (kurs dwuletni), CIPFA – Instytut Finansów Publicznych i Rachunkowości (Zjednoczone Królestwo)

1992–1997
Magister ekonomii i biznesu, Wydział Biznesu i Ekonomii, Uniwersytet w Zagrzebiu (Chorwacja)

Doświadczenie zawodowe:

lipiec 2019 r. – obecnie
Członkini Europejskiego Trybunału Obrachunkowego (Izba IV), Luksemburg (Luksemburg)

lipiec 2013 r. – czerwiec 2019 r.
Posłanka do Parlamentu Europejskiego (komisje ECON, REGI i BUDG), Bruksela (Belgia)

marzec 2012 r. – lipiec 2013 r.
Przewodnicząca, TIM4PIN – Ośrodek Rozwoju Sektora Niepublicznego i Niekomercyjnego, Zagrzeb (Chorwacja)

luty 2008 r. – grudzień 2011 r.
Sekretarz stanu, krajowy urzędnik zatwierdzający, negocjatorka ds. rozdziału 22 oraz zastępczyni głównego negocjatora, Ministerstwo Finansów (Chorwacja)

maj 2005 r. – luty 2008 r.
Wiceministra ds. wykonania budżetu oraz zastępczyni krajowego urzędnika zatwierdzającego, Ministerstwo Finansów (Chorwacja)

wrzesień 2004 r. – maj 2005 r.
Szefowa Departamentu Funduszu Narodowego, Ministerstwo Finansów (Chorwacja)

grudzień 1998 r. – wrzesień 2004 r.
Doradczyni, Departament Rachunkowości Administracyjnej i Sprawozdawczości Finansowej, Ministerstwo Finansów (Chorwacja)

grudzień 1997 r. – grudzień 1998 r.
Stażystka, Departament Rachunkowości Administracyjnej i Sprawozdawczości Finansowej, Ministerstwo Finansów (Chorwacja)

Praca w Europejskim Trybunale Obrachunkowym

czerwiec 2024 r. – obecnie
Członkini Komitetu ds. Jakości Kontroli.

październik 2019 r. – luty 2022 r.
Przewodnicząca i członkini Komitetu ds. Audytu Wewnętrznego

grudzień 2019 r. – październik 2021 r.
Członkini Komitetu Sterującego ds. Technologii Cyfrowych

lipiec 2019 r. – marzec 2020 r.
Członkini Komitetu Doradczego ds. Prognozowania Strategicznego

Opublikowane sprawozdania:

Przegląd nr 05/2020: W jaki sposób UE wyciągnęła wnioski z kryzysu finansowego i kryzysu zadłużenia w latach 2008–2012?

Opinia nr 6/20: w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (COM(2020)408)

Sprawozdanie specjalne nr 07/2022: Instrumenty służące umiędzynarodowieniu MŚP – zapewniono dużo działań wspierających, lecz nie były one w pełni spójne ani skoordynowane

Sprawozdanie specjalne nr 15/2022: Działania mające zapewnić szersze uczestnictwo w programie „Horyzont 2020" zostały dobrze opracowane, ale o trwałości zmian zadecydują głównie wysiłki władz krajowych

Sprawozdanie specjalne nr 21/2022: Ocena krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności dokonana przez Komisję – ogólnie właściwa, lecz wdrażanie planów jest obarczone ryzykiem

Sprawozdanie specjalne nr 23/2022: Synergie między programem „Horyzont 2020" a europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi – potencjał, który nie został jeszcze w pełni wykorzystany

Sprawozdanie specjalne nr 24/2022: Działania na rzecz e-administracji skierowane do przedsiębiorstw – Komisja zrealizowała zaplanowane działania, ale dostępność e-usług w UE nadal jest zróżnicowana

***Opinia nr 04/2022*:**w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/241 w odniesieniu do rozdziałów REPowerEU w planach odbudowy i zwiększania odporności oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/1060, rozporządzenie (UE) 2021/2115, dyrektywę 2003/87/WE i decyzję (UE) 2015/1814 [2022/0164 (COD)]

Sprawozdanie specjalne nr 26/2023: Ramy monitorowania Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności – pozwalają zmierzyć postępy we wdrażaniu, lecz nie osiągnięte wyniki

Sprawozdanie specjalne nr 13/2024: Absorpcja środków z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności – Postępy są powolne, a ukończenie działań i tym samym osiągnięcie celów RRF jest wciąż niepewne

Audyty w toku:

Reformy rynku pracy ujęte w krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności – osiągnięte rezultaty nie wystarczą, by rozwiązać problemy strukturalne.

Czy sposób opracowania i wdrożenia reform otoczenia biznesowego w krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności odpowiada głównym potrzebom przedsiębiorstw?

Przegląd RRF – Możliwości, wyzwania i zagrożenia

Czy Komisja i państwa członkowskie wprowadziły odpowiednie rozwiązania w celu zapewnienia należytego poziomu identyfikowalności i przejrzystości finansowania z RRF?

Publikacje:

- **Książki:**

1) Maletić, I., Galinec, D., Japunčić, T., Župan, S., *Five years of the Republic of Croatia in the European semester* [Pięć lat Republiki Chorwacji w semestrze europejskim], Office of MEP Ivana Maletić, Zagreb, 2019
2) Maletić, I., Jakir Bajo, I., Stepić, D., *A Guide to Good Governance in the Public and Non-Profit Sector* [Przewodnik po dobrym rządzeniu w sektorze administracji publicznej i sektorze non-profit], TIM4PIN, Zagreb, 2018
3) Maletić, I., Kosor, K., Ivanković Knežević, K., et. al., *My EU Project: A Manual for the Preparation and Implementation of EU Projects* [Podręcznik przygotowania i realizacji projektów unijnych], TIM4PIN, Zagreb, 2018
4) Maletić, I., Kosor, K., Copić, M., i in., *EU Projects – from Idea to Realization* [Projekty unijne – od pomysłu do realizacji], TIM4PIN, Zagreb, 2016
5) Maletić, I., Bešlić, B., Copić, M., Kosor, K,., Kulakowski, N., Zrinušić, N., *EU Project Management* [Zarządzanie projektami unijnymi], TIM4PIN, Zagreb, 2014
6) Maletić, I., et. al., *Fiscal Responsibility - Completing Questionnaires, Compiling Plans and Reports* [Odpowiedzialność budżetowa – wypełnianie kwestionariuszy, sporządzanie planów i sprawozdań], TIM4PIN, Zagreb, 2013
7) Maletić, I., Stepić, D., Jakir Bajo, I., Knežević, M., Kozina, D., *Fiscal Responsibility and Financial Management* [Odpowiedzialność budżetowa i zarządzanie finansowe], TIM4PIN, Zagreb, 2012
8) Maletić, I., Jakir-Bajo, I., Zorić, A., *Fiscal Responsibility* [Odpowiedzialność budżetowa], Croatian Association of Accountants and Financial Experts, Zagreb, 2011
9) Maletić, I., Vašiček, D., Jakir-Bajo, I., i in., *The Accounting of Budget and Budget Users* [Rozliczanie budżetu i użytkowników budżetu], Croatian Association of Accountants and Financial Experts, Zagreb, 2008
10) Maletić, I., Jakir-Bajo, I., *Budgetary Planning and Accounting* [Planowanie i rozliczanie budżetu], Centre for Accounting and Finance, Zagreb, 2003
11) Maletić, I., Lončar-Galek, D., Mencer, J., i in., *Application of the Budget Accounting Plan 2003/2004* [Zastosowanie planu rozliczenia budżetowego 2003/2004], Croatian Association of Accountants and Financial Experts, Zagreb, 2003
12) Maletić, I., Vašiček, V., Vašiček, D., *Introduction to Budgetary Accounting 2002* [Wprowadzenie do rozliczeń budżetowych 2002], Croatian Association of Accountants and Financial Experts, Zagreb, 2002
13) Maletić, I., Jakir-Bajo, I., *Budgetary Accounting* [Rozliczenia budżetowe], Informator, Zagreb, 2001
14) Maletić, I., Vašiček, D., Jakir-Bajo, I., i in., *Budgetary system: Accounting, Finance, Audit, Taxes* [System budżetowy – rachunkowość, finanse, audyt, podatki], Croatian Association of Accountants and Financial Experts, Zagreb, 2000

- **Autorka ponad 250 artykułów opublikowanych w czasopismach krajowych.**
- **Prelegentka licznych konferencji, okrągłych stołów i seminariów w państwach członkowskich.**

ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI IVANY MALETIĆ NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU

Kwestionariusz w sprawie odnowienia składu członkowskiego Trybunału Obrachunkowego

Wykonywanie obowiązków: zdobyte doświadczenia i przyszłe zobowiązania

1. **Jakie są Pani największe osiągnięcia jako członkini Trybunału Obrachunkowego? Jakie były największe niepowodzenia?**

Uważam, że wszystkie audyty i opinie, nad którymi pracowałam, stanowią istotny wkład w prace UE, a także zwiększają skuteczność, wydajność i wpływ jej działań. W szczególności pragnę zwrócić uwagę na moje prace nad Instrumentem na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF), w toku których byłam sprawozdawczynią obu opinii na temat projektów rozporządzeń, jak i nad szeregiem sprawozdań specjalnych, takich jak sprawozdania z oceny przez Komisję krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności, ram monitorowania wyników, absorpcji środków z RRF i reformy rynku pracy w ramach RRF. We wszystkich opiniach i sprawozdaniach podkreślałam znaczenie dobrego zarządzania środkami publicznymi, niezależnie od tego, czy finansowanie opiera się na zwrocie kosztów, czy też na spełnieniu określonych warunków. Centralnym elementem każdego programu muszą być zasady należytego zarządzania finansami, które wymagają legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń, a także skuteczności i wydajności. Ponadto przejrzystość wydatków publicznych i rozliczalność stanowią podstawę budowania zaufania obywateli do instytucji nie tylko na szczeblu UE, ale również w każdym państwie członkowskim. Jestem dumna z tego, że w kontrolach RRF kładłam nacisk na te wartości i wraz z moimi współpracownikami niezmiennie wymagałam przestrzegania podstawowych zasad określonych w rozporządzeniu finansowym.

Jedną z największych trudności w pracach Trybunału nad RRF było zapewnienie nie tylko konsekwentnego podejścia kontrolnego wszystkich zespołów i izb kontrolnych w Trybunale, ale również spójności naszych komunikatów. Ponadto wyzwanie stanowił nowatorski charakter RRF jako taki, ponieważ wymagał on od wszystkich zapoznania się w stosunkowo krótkim czasie z nowymi i częściowo zmieniającymi się ramami prawnymi. Spowodowało to w niektórych przypadkach, że sprawozdania z kontroli zostały opublikowane później niż pierwotnie planowano. Przeszkodę w naszych wczesnych kontrolach w ramach RRF stanowił ponadto ograniczony dostęp do informacji, w szczególności do FENIX, ale Trybunał zdołał przezwyciężyć te ograniczenia, przynajmniej w pewnym stopniu.

Oprócz mojej pracy w audytach uczestniczyłam też w różnych komitetach, takich jak Komitet ds. Audytu Wewnętrznego czy Komitet ds. Jakości Kontroli. Jednym z moich głównych osiągnięć jako przewodniczącej Komitetu ds. Audytu Wewnętrznego był, na przykład, przegląd regulaminu komitetu i statutu służby audytu wewnętrznego. Moja rola jako członkini Komitetu ds. Jakości Kontroli pozwala mi aktywnie przyczyniać się do poprawy jakości sprawozdań z audytu, a także udoskonalania metodyki stosowanej w naszych pracach.

2. **Jakie są najważniejsze doświadczenia zdobyte w obszarze Pani kwalifikacji/rezultaty osiągnięte w ramach Pani obowiązków oraz zadań kontrolnych?**

Jak wskazałam powyżej, moja praca audytorska w Trybunale koncentrowała się głównie na RRF. RRF różni się znacznie pod względem struktury i podstawy prawnej od innych programów UE, w związku z czym wymagał od Trybunału przeanalizowania nie tylko naszego podejścia kontrolnego, ale również sposobu pracy.

W przypadku kontroli „instrumentu opartego na wynikach" dochodzi w pewnym stopniu do zatarcia granicy między kontrolą wykonania zadań a kontrolą legalności i prawidłowości finansowania UE. Jednym z moich osiągnięć był znaczący wkład w prace nad rzeczonym nowym instrumentem, a tym samym ich kształtowanie, a także zapewnienie spójności między różnymi zadaniami. Ponadto od samego początku miałam bardzo strategiczne podejście do działań kontrolnych w odniesieniu do RRF – które miały i nadal mają zasadnicze znaczenie – zgodnie z którym kontrole Trybunału, rozpatrywane łącznie, mają umożliwiać wyciągnięcie wniosków nie tylko na temat RRF, ale również podobnych instrumentów w przyszłości. Kontrole wykonania zadań, które zaproponowałam w odniesieniu do RRF po tym, jak uczestniczyłam w wydawaniu opinii na temat rozporządzenia, umożliwiły Trybunałowi kompleksowy przegląd struktury i funkcjonowania tego nowego instrumentu na rok przed zakończeniem programu.

3. **Jaką wartość dodaną wniesie Pani do Trybunału Obrachunkowego podczas swojej drugiej kadencji lub w szczególności w dziedzinie, za którą byłaby Pani odpowiedzialna? Czy chciałaby Pani zmienić zakres swoich obowiązków? Co Panią motywuje?**

W drugiej kadencji chciałabym przede wszystkim ukończyć prace nad RRF, w szczególności jego obecne i planowane audyty, takie jak kontrole przejrzystości i identyfikowalności finansowania z tego funduszu, administracji publicznej, edukacji, a także audyt dotyczący ogólnych rezultatów i oddziaływania RRF. Kontrole te czerpałyby z mojego doświadczenia w tej dziedzinie i przyczyniłyby się do poprawy struktury podobnych programów w przyszłości, a przy tym byłyby powiązane z europejskim semestrem, w tym zaleceniami dla poszczególnych krajów.

Ponadto chciałabym poszerzyć mój zakres odpowiedzialności i zaangażować się w inne obszary polityki i programy w Izbie IV, takie jak badania naukowe i innowacje, konkurencyjność lub zarządzanie gospodarcze, autonomia strategiczna i bezpieczeństwo gospodarcze. Dzięki temu mogłabym wykorzystać doświadczenia zdobyte podczas kontroli zatytułowanych „Synergie między programem »Horyzont 2020« a europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi" oraz „Działania mające zapewnić szersze uczestnictwo w programie »Horyzont 2020«".

Mówiąc bardziej ogólnie, uważam, że zgodnie z polityką Trybunału dotyczącą rotacji audytorów i kierowników należy również rozważyć rotację członków, w szczególności sprawujących urząd przez dwie kadencje. W związku z tym nie wykluczam przeniesienia się do innej izby.

4. **W jaki sposób upewnia się Pani, że osiągnięte zostały zaplanowane cele kontroli danego zadania kontrolnego? Czy kiedykolwiek znalazła się Pani w sytuacji, w**

której nie wykonała Pani zadania kontrolnego i jakie były tego przyczyny? Jaki jest Pani sposób działania w tego typu kontrowersyjnych sytuacjach?

Dzięki dobrej współpracy między zespołami kontrolnymi a moim biurem udało mi się przeprowadzić wszystkie audyty z powodzeniem i zgodnie z określonym zakresem. W związku z tym nigdy nie znalazłam się w sytuacji, w której Trybunał nie był w stanie ukończyć kontroli lub osiągnąć jej celów. Jedynym problemem, który napotkałam, było opóźnienie publikacji wyników niektórych audytów ze względu na czynniki niezależne od Trybunału, takie jak tymczasowo ograniczony dostęp do dowodów audytowych, złożoność przedstawionych dowodów lub niedostępność kluczowych pracowników w państwach członkowskich lub w Komisji.

Gdybym kiedykolwiek napotkała poważne przeszkody, które mogłyby zagrozić kontroli, będę starała się pokonać je poprzez otwartą i konstruktywną komunikację, która umożliwi znalezienie wspólnego rozwiązania. Jestem głęboko przekonana, że wszyscy autorzy i kontrolowane jednostki mają ten sam cel, jakim jest wysoka jakość pracy, a w ostatecznym rachunku legalność, skuteczność i efektywność programów finansowanych ze środków publicznych, w tym finansowanych przez UE. Dlatego konstruktywna komunikacja, dążenie do zrozumienia różnych perspektyw i cierpliwość to kluczowe elementy skutecznego rozwiązania wszelkich kontrowersyjnych sytuacji.

5. **Jeśli zostałaby Pani przyjęta na drugą kadencję i, hipotetycznie, objęłaby Pani funkcję przewodniczącej izby w Trybunale Obrachunkowym, jak przewodziłaby Pani pracom, by wyznaczyć jej priorytety? Proszę podać dwa lub trzy przykłady obszarów, na których należy skupić uwagę w przyszłości.**

Izba jest zarządzana przez nas wspólnie, przez członków izb i dyrektora. W związku z tym przewodniczący odgrywa aktywną rolę polegającą na określaniu priorytetów naszej pracy, a tym samym na wyborze audytów, przy pomocy pozostałych członków izby.

Gdybym została wybrana na przewodniczącą izby, przy określaniu priorytetów kontroli będę zwracać szczególną uwagę na efektywną komunikację w Izbie i Trybunale, a także na komunikację z naszymi głównymi interesariuszami, takimi jak wasza instytucja. Moim zdaniem, umożliwiłoby to nam uzyskanie kompleksowego obrazu najistotniejszych obszarów, na których Trybunał powinien skupić swoje prace, oraz zadbanie o to, by kontrole i ich rozplanowanie w czasie maksymalnie zwiększyły wartość dodaną tych prac. Ponadto kompleksowe planowanie kontroli musi mieć charakter strategiczny i wykraczać poza planowanie krótkoterminowe, ale w razie potrzeby również zapewniać elastyczność.

Co się tyczy obszarów, na których należy się skupić w przyszłości (w Izbie IV), uważam, że w świetle wyzwań, przed którymi stoi obecnie UE niezwykle istotne są konkurencyjność, zarządzanie gospodarcze oraz, jako temat przekrojowy, uproszczenie.

Jeśli chodzi o konkurencyjność, kontrole Trybunału mogłyby koncentrować się na obszarach badań i rozwoju oraz funkcjonowania jednolitego rynku, w celu wzmocnienia potencjału, usuwania barier i osiągania synergii. Problematyka ta obejmuje refleksję nad możliwością stosowania szybszych i prostszych metod finansowania badań i projektów naukowych.

W dziedzinie zarządzania gospodarczego ważne są audyty związane konkretnie z czasami

kryzysu, w obszarach takich jak: ceny transferowe lub przydatność modelu zarządzania gospodarczego do założonego celu.

Ponadto prace Trybunału mogłyby potencjalnie znacznie pomóc w procesie upraszczania, na przykład poprzez ocenę różnych procedur w tym względzie i sposobów ich usprawnienia.

6. **Jeśli miałaby Pani wybrać zadania kontrolne, mając na uwadze przygotowanie rocznego planu prac Trybunału Obrachunkowego, na jakiej podstawie dokonałaby Pani wyboru spośród wykazu priorytetów otrzymanych od Parlamentu lub komisji CONT?**
Co zrobiłaby Pani w sytuacji, gdy priorytet polityczny nie odpowiada ocenie ryzyka działalności Unii Europejskiej sporządzonej przez Trybunał Obrachunkowy?

Proces planowania w Trybunale jest bardzo szczegółowy, a udział w nim biorą wszyscy audytorzy i kierownicy, a także wszyscy członkowie i ich biura. Przy planowaniu Trybunał bierze pod uwagę szereg różnych czynników, np. ryzyko polityczne, istotność, harmonogram, zakres kontroli, prawdopodobny wpływ kontroli i interes interesariuszy. Są to przy tym główne elementy, które uwzględniamy przy wybieraniu priorytetów z listy otrzymanej od Parlamentu lub komisji CONT.

Wybór tematów kontroli opiera się przede wszystkim na ich potencjalnej wartości dodanej, w związku z czym zawsze bierze się pod uwagę tematy o istotnym znaczeniu politycznym i strategicznym, nawet jeśli nie mają najwyższego priorytetu pod względem ryzyka. Ponadto pragnę zauważyć, że „ryzyko" ma wiele wymiarów i nie powinno być ograniczane do istotności.

Jak Państwu wiadomo, liczba wniosków kontrolnych jest znacznie wyższa niż liczba audytów, które możemy każdego roku przeprowadzić. Niektóre wnioski, choć bardzo istotne z politycznego punktu widzenia, mogą nie przypadać na idealny moment, np. dlatego, że wdrażanie instrumentu znajduje się dopiero na wczesnym etapie. Inne mogą nie być w pełni wykonalne ze względu na sytuację polityczną lub sytuację w zakresie bezpieczeństwa na miejscu kontroli, a nawet ze względu na mandat kontrolny Trybunału. Zasadnicze znaczenie ma utrzymanie niezależności Trybunału w określaniu programu prac, a przy tym ograniczone zasoby nieuchronnie oznaczają, że nie wszystkie wnioski kontrolne zostaną uwzględnione lub nie zostaną uwzględnione w danym momencie. Głos naszych najważniejszych interesariuszy jest jednak dla nas niezwykle cenny i zawsze będzie brany pod uwagę. Ważne jest również, aby bardzo jasno informować interesariuszy, zwłaszcza Parlament Europejski, dlaczego niektóre z wniosków nie zostały uwzględnione w programie i czy można będzie je uwzględnić w przyszłości.

Zarządzanie portfolio, metody pracy i rezultaty

7. **Terminowe sporządzanie dobrej jakości i treściwych sprawozdań ma kluczowe znaczenie.**

   – **Jak zadbałaby Pani o to, by dane wykorzystywane podczas kontroli były wiarygodne, a wnioski nie były nieaktualne?**

   – **Jak poprawiłaby Pani jakość i trafność zaleceń?**

Aby zapewnić wiarygodność danych wykorzystywanych w audycie, ważne jest, aby znać ich źródła i dokładnie rozumieć, w jaki sposób dane są gromadzone, zestawiane i weryfikowane. Podczas kontroli Trybunał zawsze ocenia dokładność i kompletność danych i w razie potrzeby zestawia dane z różnych miejsc, biorąc pod uwagę źródło i charakter danych oraz istniejące systemy kontroli.

Uważam, że zalecenia zawarte w sprawozdaniach z audytu są zasadniczo wysokiej jakości i trafne. Dobre zalecenie jest owocem rzetelnej pracy audytorskiej, a jednocześnie uwzględnia kwestie wykonalności oraz opłacalności. Zaleceniom zawartym w moich sprawozdaniach z audytu przyświecają zawsze te właśnie względy.

Ogólnie rzecz biorąc, dokładne planowanie, a także dobre ukierunkowanie kontroli i przeprowadzenie ich wtedy, kiedy trzeba, to najlepszy sposób na to, aby uwagi i zalecenia Trybunału pojawiły się we właściwym czasie i miały potencjalnie maksymalny wpływ. Uważam zatem, że tam, gdzie jest to możliwe, należy rozważyć audyty o węższym zakresie, a tym samym szybsze.

8. Celem reformy Trybunału Obrachunkowego jest nawiązanie silniejszej relacji odpowiedzialności między zespołem kontrolnym a członkiem pełniącym rolę sprawozdawcy.

– **Biorąc pod uwagę swoje doświadczenie, czy uważa Pani, że członkowie powinni być bardziej zaangażowani w prace kontrolne?**

– **Czy zmieniłaby Pani współpracę z zespołem kontrolnym? Jeśli tak, w jaki sposób?**

Uważam, że ostateczną odpowiedzialność za kontrolę, jej jakość, znaczenie i obiektywność ponosi członek. Nie jest możliwe przedstawienie wyników prac audytorów i argumentowanie na rzecz zaleceń bez dogłębnego zrozumienia obszaru objętego audytem i wynikających z niego uwag. W związku z tym istotne jest, aby członek ściśle współpracował z zespołem kontrolnym i był na bieżąco z pracą audytorów. Osobiście lubię współpracować z zespołami, a dyskusje, które prowadzimy – począwszy od wyboru i planowania zadania, przez określenie zakresu kontroli i podejścia kontrolnego, a skończywszy na sformułowaniu kluczowych wniosków i zaleceń – są zawsze konstruktywne. Jestem głęboko przekonana, że współpraca przynosi najlepsze wyniki i pozwala nam uczyć się od siebie nawzajem.

Zawsze ściśle współpracowałam z zespołami kontrolnymi i nie zamierzam zmieniać tego podejścia w przyszłości.

9. Jak według Pani można byłoby udoskonalić i unowocześnić funkcjonowanie, programowanie i pracę (cykl kontroli) Trybunału Obrachunkowego? Na podstawie pierwszej kadencji proszę przedstawić pozytywny i negatywny aspekt pracy Trybunału Obrachunkowego.

Można by zastanowić się nad długością trwania naszych audytów, ze względu na coraz szybsze tempo zmian otoczenia. Jak wskazałam, należy wziąć pod uwagę audyty krótsze i o węższym zakresie, jeśli pozwala na to ich przedmiot.

Ponadto powinniśmy nadal zachęcać izby kontrolne do współpracy, w szczególności w kwestiach przekrojowych, takich jak RRF, niezależność energetyczna i bezpieczeństwo

energetyczne czy też – coraz ważniejsza – obrona. Współpraca między izbami powinna obejmować elastyczną alokację zasobów.

Moim zdaniem, najbardziej pozytywnym aspektem ETO są jego pracownicy – wysoko wykwalifikowani i zmotywowani, dokładający wszelkich starań, aby zapewnić wysoką jakość prac kontrolnych i sprawozdania wypełnione konkretami. Poza tym Trybunał jest bardzo wspierającym otoczeniem, które zachęca do ustawicznego uczenia się, doskonalenia i postępów. Fakt, że audyty są przeprowadzane przez zespoły, ułatwia uczenie się od siebie nawzajem oraz sprzyja kulturze wspólnoty i kolegialności.

10. Zgodnie z postanowieniami traktatu Trybunał jest zobowiązany pomagać Parlamentowi w sprawowaniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu w celu wzmocnienia nadzoru publicznego nad wydatkami ogólnymi oraz zwiększenia ich skuteczności.

– **Jak w oparciu o doświadczenie z pierwszej kadencji usprawniłaby Pani współpracę między Trybunałem Obrachunkowym a Parlamentem Europejskim (Komisją Kontroli Budżetowej) w zakresie kontroli budżetu UE?**

Moje doświadczenie pokazuje, że współpraca między Trybunałem Obrachunkowym a Parlamentem Europejskim już teraz przebiega bardzo dobrze. Nawiązaliśmy stały dialog z Parlamentem, w ramach którego instytucja ta bierze udział w wyborze zadań kontrolnych, a członkowie Trybunału są regularnie zapraszani do przedstawiania sprawozdań z kontroli. Współpraca ta ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia maksymalizacji wartości dodanej audytów, zwłaszcza w kontekście procedury udzielania absolutorium.

Chociaż nasza współpraca już jest bardzo dobra, możemy oczywiście zawsze ją zintensyfikować lub zbadać nowe sposoby współdziałania, takie jak wspólne warsztaty lub regularne briefingi dla posłów do PE w kluczowych obszarach ich zainteresowań. Można powiedzieć, że komunikacja ma zasadnicze znaczenie i zawsze powinna być dwukierunkowa: Europejski Trybunał Obrachunkowy powinien wiedzieć, przed jakimi wyzwaniami stoi Parlament, oraz jak najlepiej może go wspierać w pracy, natomiast Parlament powinien być świadomy możliwości, a także granic występujących w działalności ETO.

– **Jak można wzmocnić relacje między Trybunałem Obrachunkowym a krajowymi instytucjami kontrolnymi?**

Współpraca z najwyższymi organami kontroli UE odbywa się w ramach Komitetu Kontaktowego, a bieżące kontakty utrzymuje się za pośrednictwem urzędników łącznikowych wyznaczonych przez poszczególne instytucje.

Krajowe najwyższe organy kontroli są informowane o wizytach kontrolnych Trybunału i regularnie uczestniczą w nich w charakterze obserwatorów. Ponadto Trybunał organizuje pięciomiesięczne staże dla audytorów z najwyższych organów kontroli z krajów kandydujących.

Chociaż współpraca z najwyższymi organami kontroli jest już bardzo dobra, można by pokusić się o lepsze skoordynowanie prac kontrolnych w kluczowych obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w celu dalszego wzmocnienia

współpracy i zwiększenia potencjalnego wpływu prac Trybunału. Aby ułatwić ciągłą wymianę poglądów i przyszłą współpracę, należy również kontynuować wymianę personelu w formie tymczasowego oddelegowania.

11. Jak wspierałaby Pani Parlament w pracach nad skróceniem procedury udzielania absolutorium? Jakie działania może Pani podjąć?

Aby przyspieszyć procesy i uniknąć opóźnień, konieczna jest współpraca i zaangażowanie wszystkich uczestniczących w nich instytucji. Ze strony Trybunału poświadczeniu wiarygodności staramy się nadać priorytetowe znaczenie, a przy tym zapewnić terminowe przyjęcie dokumentów dzięki elastyczności w planowaniu, w razie potrzeby, dodatkowych posiedzeń Trybunału. W rezultacie Trybunał zdołał opublikować dwa ostatnie sprawozdania roczne ponad miesiąc przed upływem terminu przewidzianego prawem.

Uzupełnieniem tych działań są analogiczne wysiłki w ramach naszych kontroli wykonania zadań. Zawsze planowałam kontrole wykonania zadań w taki sposób, abyśmy mogli pomagać w procedurze udzielania absolutorium zarówno pod względem treści, jak i czasowo. Należy jednak zauważyć, że harmonogram sporządzania sprawozdań zależy od szeregu czynników, których część jest niezależna od Trybunału.

Niezależność i uczciwość

12. W jaki sposób może Pani wykazać przed Parlamentem Europejskim swoją niezależność oraz zapewnić, by żadna działalność prowadzona w przeszłości, w chwili obecnej oraz w przyszłości nie podawała w wątpliwość Pani rzetelności w wywiązywaniu się z obowiązków w Trybunale Obrachunkowym?

Uważam, że najlepszą gwarancją, jaką mogę udzielić, jest moja dotychczasowa praca w Trybunale Obrachunkowym, w której zawsze opowiadałam się za przestrzeganiem podstawowych zasad legalności, prawidłowości i należytego zarządzania finansami, niezależnie od okoliczności. Uważam, że jako niezależni audytorzy musimy zawsze walczyć o przejrzyste wykorzystywanie środków publicznych i ostrzegać przed wszelkimi nieprawidłowościami, które stanowią przeszkodę w przestrzeganiu podstawowych zasad należytego zarządzania finansami.

Ponadto będę nadal w pełni przestrzegać kodeksu postępowania członków ETO. Nie mam żadnych interesów gospodarczych ani nie prowadzę działalności zewnętrznej, które mogłyby budzić jakiekolwiek wątpliwości co do mojej niezależności, i nigdy nie będę nawet rozważać działalności, która mogłaby zagrozić wykonywaniu obowiązków członka Trybunału Obrachunkowego.

13. Jak postąpiłaby Pani w przypadku poważnych nieprawidłowości, a nawet oszustwa dotyczącego funduszy UE lub korupcji z udziałem osób pochodzących z Pani kraju? Czy była Pani w takiej sytuacji podczas swojej obecnej kadencji?

Mogę powtórzyć moją odpowiedź na to samo pytanie, zadane przy nominacji na pierwszą kadencję w ETO, ponieważ byłam i nadal będę zdeterminowana w tym względzie: Opowiadam się za zerową tolerancją wobec nadużyć finansowych i korupcji, ponieważ są one niezwykle niebezpieczne dla każdego społeczeństwa – niszczą konkurencję oraz możliwości wzrostu i rozwoju. Najlepsza pomoc, jaką możemy zapewnić naszym

państwom członkowskim, to właśnie skuteczne wykrywanie i eliminowanie korupcji. Zasady muszą być przestrzegane a prawidłowość wykorzystania środków publicznych to zasada fundamentalna, od której nie może być żadnych odstępstw.

Podczas mojej obecnej kadencji nie napotkałam żadnych przypadków nadużyć finansowych ani nieprawidłowości korupcyjnych.

14. Wystąpienie konfliktu interesów może spowodować zagrożenie dla reputacji Trybunału Obrachunkowego. Jak postąpiłaby Pani w przypadku konfliktu interesów?

Całkowicie zgadzam się, że konflikt interesów stwarza ryzyko utraty reputacji przez Trybunał. Unikanie tych konfliktów należy do istoty mojej pracy i zgodnie z naszym kodeksem etycznym unikam jakichkolwiek sytuacji, które mogłyby prowadzić do konfliktu interesów lub mogłyby być obiektywnie postrzegane jako takie.

Gdyby zaistniała taka sytuacja, poinformowałabym o potencjalnym konflikcie interesów zgodnie z procedurami ETO i nie przyjmowałabym żadnych zadań, w przypadku których interes osobisty mógłby wpłynąć na niezależne wykonywanie moich obowiązków. Jak dotąd nie znalazłam się w takiej sytuacji.

15. Czy jest Pani stroną jakiegokolwiek postępowania sądowego? Jeśli tak, jakiego?

Nie jestem stroną w żadnym postępowaniu sądowym.

16. Jakie konkretne zobowiązania jest Pani gotowa poczynić w zakresie poprawy przejrzystości, zacieśnienia współpracy oraz podejmowania skutecznych działań w związku ze stanowiskami Parlamentu oraz składanymi przezeń wnioskami w sprawie audytów?

Moim zdaniem, przejrzystość w prowadzeniu spraw publicznych i korzystaniu z pieniędzy publicznych jest zasadą podstawową i jedną z moich podstawowych wartości. W pełni popieram wysiłki, które przyczyniają się do większej przejrzystości. Wymogi Parlamentu mają w tym względzie kluczowe znaczenie; byłam i zawsze będę gotowa wysłuchać Państwa opinii i odpowiedzieć na wszelkie wnioski dotyczące naszych prac kontrolnych. Mamy wspólny cel, jakim jest osiągnięcie rezultatów i optymalne wykorzystanie środków w toku realizacji polityk i programów UE, i ważne jest, abyśmy dzielili się naszą wiedzą i doświadczeniem. Cieszę się z każdego zaproszenia ze strony Parlamentu do przedstawienia sprawozdań Trybunału lub do udziału w dyskusjach tematycznych i innych formach współpracy.

Inne zagadnienia

17. Czy wycofa Pani swoją kandydaturę na przedłużenie mandatu, jeśli opinia Parlamentu w sprawie powołania Pani na członka Trybunału Obrachunkowego będzie nieprzychylna?

Uważam, że autorytet Parlamentu Europejskiego wynikający z demokratycznej legitymacji wybranych posłów musi być w pełni respektowany, a decyzje posłów muszą być wykonywane. W związku z tym, jeśli Parlament wyda negatywną opinię w sprawie mojego powołania, wycofam swoją kandydaturę.

18. Powołanie na członkinię Trybunału Obrachunkowego wymaga pełnego zaangażowania oraz poświęcenia się dla tej instytucji, a także troski o zaufanie obywateli do Unii Europejskiej.

– **Jaki jest według Pani najlepszy sposób wywiązywania się z tych obowiązków?**

Całkowicie zgadzam się z Państwem, że bycie członkinią Trybunału Obrachunkowego wymaga pełnej uwagi i zaangażowania. Bycie członkinią ETO oznacza, według mnie, poświęcenie i ciężką pracę. Świecimy przykładem, więc jeśli sami nie jesteśmy zmotywowani i zaangażowani, nie możemy tego oczekiwać od innych. Ponadto spoczywa na nas zobowiązanie wobec obywateli UE, aby nasza instytucja działała najlepiej, jak to możliwe, i wnosiła wartość dodaną nie tylko dla instytucji UE, ale również dla tych obywateli. I to właśnie starałam się robić od pierwszego dnia i nadal będę starała się w przyszłości.

– **Ile dni przebywa Pani obecnie w Luksemburgu? Czy zamierza Pani to zmienić?**

Kiedy dołączyłam do Trybunału, przeprowadziłam się do Luksemburga wraz z moją rodziną. Pracuję oraz mieszkam w Luksemburgu i podczas mojej drugiej kadencji nie zamierzam tego zmieniać.